

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Mijn bezoek aan Berlijn zonder muur in 1953

Deze week vervolg ik mijn reisherinneringen met mijn bezoek in 1953 aan Berlijn, toen nog een gedeelde stad. De aanleiding was een congres van socialistische jeugdorganisaties dat in Berlijn zou worden gehouden. In West-Berlijn, want Oost-Berlijn viel onder de Russische bezettingszone en daar was de vrijheid voor organisaties uit het westen intussen opgeheven. De twee stadsdelen werden toen nog niet door een muur met grenswachten gescheiden. Je kon vrijelijk door de stad wandelen, rijden of de ondergrondse S-bahn nemen. Dat leidde tot een merkwaardige belevenis die ik nooit zal vergeten.

Op een van de congresbijeenkomsten werden wij ingelicht over de wijze waarop men vanuit het Westen toch probeerde het vrije woord in Oost-Duitsland te verspreiden. Dat gebeurde o.a. met brochures die qua uiterlijk (omslag en titel) als twee druppels water op een communistische brochure leken. De inhoud bestond echter uit een vertaling van *Animal Farm*, de bekende satire van George Orwell die onze taal in zijn roman *1948* al had verrijkt met het begrip *Big Brother*. Ik had zo'n exemplaar met nog wat ander materiaal in mijn binnenzak toen ik weer eens in de ondergrondse stapte. Waar ik niet op had gerekend was het feit dat die op zijn route ook ondergronds de grens tussen Oost en West passeerde. Het merkwaardigste was dat je die overgang merkte aan de houding van de reizigers. Het leek wel of ze plotseling verstrakten, oogcontact met hun medereizigers vermeden en kennelijk een andere wereld binnengingen. Bovengronds was er natuurlijk ook een voelbaar verschil in atmosfeer tussen de beide stadsdelen, maar eerder had ik dat verschil niet zo, bijna lijfelijk, ervaren.

Bij de eerstvolgende halte liep ik de zonnige straat op, met de propagandabrochures brandend in mijn binnenzak. Ik wilde zo snel mogelijk weer naar het vrije westen.

Mijn achterkleinzoon is wel heel vroeg gaan lopen

Zeven maanden geleden (21 nov. 2011) publiceerde ik in *Mijn weekblad* de eerste foto van mijn achterkleinzoon Dex. Toen lag hij nog, pas geboren, in de wieg. En nu kan ik het dappere mannetje al tonen terwijl hij door de kamer marcheert. Volgens de fysiotherapeut kan het geen kwaad.

De haiku van deze week

De glazenwasser
Veegt een prachtig spinnenweb
Met één haal kapot.